

“เตือนภัยการเกษตร”

ช่วงวันที่ ๑๗ - ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

สภาพอากาศ : อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า

โรคราแป้ง
(POWDERY MILDEW)

“ ราแป้ง ” ในมะม่วง

- อาการที่ช่อดอก พบเชื้อรามีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะข้้าเป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำ แห้งและหลุดร่วง บางครั้งเหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้ผลที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย
- อาการที่ใบ เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อรามีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทาและใบบิดเบี้ยวผิดปกติ

➡➡ ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอก และสภาพอากาศเย็นควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชคาร์เบนดาซิม ๕๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เบโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖ - ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรฟลอกซีส โตรบิน ๕๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน

**** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อนหรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้เกิดอาการไหม้

"เตือนภัยการเกษตร" จังหวัดชุมพร ปี ๒๕๖๒

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๑๘ - ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า	มะม่วง	ระยะออกดอก	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium mangiferae</i>)	<p><u>อาการที่ช่อดอก</u> พบเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะช้ำเป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำแห้ง และหลุดร่วง บางครั้งเหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผล จะได้ผลที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย</p> <p><u>อาการที่ใบ</u> เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดปกติ</p>	ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอก และสภาพอากาศเย็น ควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ฟ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคราพืชคาร์เบนดาซิม ๕๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เบโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖ - ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรฟลอกซีสโตรบิน ๕๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน **** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้เกิดอาการไหม้
อากาศแห้งแล้ง	อ้อย	ระยะเก็บเกี่ยว-ระยะแตกกอของอ้อยปลูกใหม่และอ้อยต่อ	๑. ดั๋งหนวดยาว อ้อย	ตัวหนอนของดั๋งหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไชเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หนอนอ้อยอายุ ๑-๓ เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก	<p>ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่๑. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล</p> <p>- ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนและดักแด้ของดั๋งหนวดยาวอ้อยตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย</p> <p>- อ้อยระยะแตกกอ ถ้าพบกออ้อยที่มีหนอนอ้อยแห้ง</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้ว พบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อย จะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้น หรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย</p>	<p>ตายให้ขุดกออ้อย และเก็บตัวหนอนด้วงหนวดยาวอ้อย ออกไปทำลาย</p> <p>๒. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ</p> <p>- โรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูก(สำหรับอ้อยปลูก)</p> <p>- เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน (สำหรับอ้อยต่อ)</p> <p>๓. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี</p> <p>ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี</p> <p><u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u></p> <p>- พ่นสารฆ่าแมลง พิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อัตรา ๓๒๐ มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน (สำหรับอ้อยปลูก)</p> <p>- เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง พิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อัตรา ๓๒๐ มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน (สำหรับอ้อยต่อ)</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p><u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - โรยสารฆ่าแมลง พิโพรนิล ๐.๓% จี อัตรา ๖ กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้ว กลบดิน (สำหรับอ้อยปลูก) - เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง พิโพรนิล ๐.๓% จี อัตรา ๖ กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้ว กลบดิน (สำหรับอ้อยต่อ) <p>หมายเหตุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาโรเซียม และ สารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้
			๒. หนอนกออ้อย	<p><u>หนอนกออ้อย</u> ที่สำคัญที่พบเข้าทำลายอ้อยมี ๓ ชนิด คือ หนอนกอปลายจุดเล็ก หนอนกอสีขาว และหนอนกอสีชมพู</p> <p><u>หนอนกอปลายจุดเล็ก</u></p> <p>หนอนจะเข้าไปตรงส่วนโคนระดับผิวดิน เข้าไปกัดกินส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายใน หน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย การเข้าทำลายของหนอนกอปลายจุดเล็กจะทำให้ผลผลิตอ้อยลดลง ๕-๔๐% นอกจากนี้หนอนยังเข้าทำลายอ้อยในระยะอ้อยอย่างปล้อง โดย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ในแหล่งชลประทาน ควรให้น้ำเพื่อให้อ้อยแตก หน่อชดเชย ๒. ปล๋อยแตนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา อัตรา ๓๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปล๋อยติดต่อกัน ๒-๓ ครั้ง ในช่วงที่พบกลุ่มไข่ของหนอนกอ ๓. เมื่ออ้อยอายุ ๑ เดือน หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยว ๑๐% ควรพ่นสารฆ่าแมลงเดลทาเมทริน ๓% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๒-๓ ครั้ง ห่างกัน ๑๔ วัน ๔. พ่นสารฆ่าแมลงอินดอกซาคาร์บ ๑๕% อีซี

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>หนอนเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในลำต้นอ้อย ซึ่งทำให้อ้อยแตกแขนงใหม่ และแตกยอดพุ่ม</p> <p>หนอนกอสีขาว</p> <p>หนอนเจาะไชจากส่วนยอดเข้าไป กัดกินยอดที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้อ้อยแห้งตาย โดยเฉพาะใบที่ยังมีนวลอยู่ ส่วนใบยอดอื่นๆ ที่หนอนเข้าทำลายจะมีลักษณะหงิกงอ และมีรูพรุน เมื่ออ้อยมีลำแล้วหนอนจะเข้าทำลายส่วนที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ไม่สามารถสร้างปล้องให้สูงขึ้นไปได้อีก ตาอ้อยที่อยู่ต่ำกว่าส่วนที่ถูกทำลายจะแตกหน่อขึ้นมาทางด้านข้าง เกิดอาการแตกยอดพุ่ม</p> <p>หนอนกอสีชมพู</p> <p>หนอนเจาะเข้าไปกัดกินตรงส่วนโคนของหน่อ อ้อยระดับผิวดิน เข้าไปกัดกินส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้อ้อยแห้งตาย ถึงแม้ว่าหน่ออ้อยที่ถูกทำลายจะสามารถแตกหน่อใหม่เพื่อชดเชยหน่ออ้อยที่เสียไป แต่หน่ออ้อยที่แตกใหม่จะมีอายุสั้นลง ทำให้ผลผลิตและคุณภาพของอ้อยลดลง</p>	<p>อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล ๒๐% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาดของหนอนกออ้อยและทำให้อ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ พ่นโดยใช้ น้ำ ๖๐ ลิตร ต่อไร่</p>